

jeg har hørt noget lignende før. Han mente, at Følgen af, at dette Forslag blev til Lov, vilde blive, at Socialdemokraterne vilde i en Fart erobre Herredømmet over alle Landets Kommuner. Naar jeg har haft Lejlighed til at høre lignende Udtalelser og set noget saadant i Pressen, har det været underforstaaet, at vi almindelige, simple, jævne Bønder regnes for halve eller hele Socialister, og hvis det er det, det ærede Medlem tænker paa, kan han maaske nok faa Ret. Jeg tror nu alligevel, at især ude i Landbefolkningen vil denne Forholdstalsvalgmaade komme til at udøve en gavnlig Virkning, idet det ikke er alene efter politiske Hensyn, Folk grupperer sig, men ogsaa efter økonomiske Hensyn, og naar flere Byer samles i en Kommune, kunne de udvælge saa mange fra hver By, at den Repræsentation, der kommer frem, vil komme til mere ligelig at repræsentere det hele. I det hele kan jeg henholde mig til den Anbefaling, som Ordføreren har givet Forslaget. Jeg vil kun føje min Anbefaling til, idet jeg tror, at vi gøre et godt demokratisk Arbejde her, og at det efter den Omtale, det ærede Medlem for Fredensborg har givet det, mulig ogsaa kan faa politisk Betydning. Ved at høre det ærede Medlem, er jeg kommen til at tænke paa, at ved et Folketingsvalg vil det blive svært for en Kandidat, der optræder og holder en Tale som den, det ærede Medlem holdt for os, at vinde Sejrr, da det netop er den almindelige Valgrets Mænd, der skulle sætte hans Valg igennem. Paa den Maade kan Forslaget maaske faa en videre rækkende Betydning, ogsaa en politisk Betydning, og det har jeg ikke det mindste imod. Maaske var det ogsaa fra første Færd, da Forslaget blev fremsat af afdøde Folketingsmand Berg, Hensigten at sætte Skel mellem dem, der vare for, og dem, der vare imod den almindelige Valgret, og jeg har ikke noget imod, at dette bliver ved at følge Forslaget.

J. Hage: Maa jeg blot til den ærede Ordfører sige, at han er ganske uberettiget til at sige, at jeg er fremkommen med Insinuationer; jeg ønsker ikke at fremkomme med sligt. Jeg har ikke udtalt, at noget af de Medlemmer, der havesat deres Navne under Forslaget, ikke mene, hvad de sige; jeg har derimod udtalt, at der foreligger aldeles sikre Beviser fra ældre Tid angaaende de Forslag, der da bleve fremsatte, navnlig af Hr. Berg, at flere af Venstres Tilhængere trøstede sig og andre med, at Forslaget neppe blev til Lov.

Naar man blev spurgt om, hvad egentlig Meningen var med det Forslag, sagde man, at det havde lange Udsigter; man søgte at berolige Befolkningen med, at det skulde op i Landstinget. Det er jeg fuldstændig berettiget til at sige. Thi hvis man vil grave gamle Aviser op, kan man se saadanne Udtalelser, og jeg kan bevise det. Det ærede Medlem behøvede derfor ikke at bruge saa stærke Ord; men det er maaske i Harmoni med den Selvgladhed og Selvgodhed, hvormed han udtalte sig om sit eget Parti. Jeg tror ikke, det klæder nogen at haane sine Modstandere, saaledes som det ærede Medlem gjorde. Maa jeg blot benytte Lejligheden til at udtale over for den ærede Ordførers Paastand om, at Venstres bedste Navne altid havde staaet paa dette Forslag, at saa maa det ærede Medlem vel nu være bleven Venstres bedste Mand; jeg savner i alt Fald nogle af dem, som hidtil have været ansete for ret kapable inden for Venstre. Jeg ser der to Medlemmer sidde i Passiar, det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem for Køge (Alberti), de regnes altsaa ikke med, og der er der jo det ærede Medlem for Ribe (Busk); men de ere vel nu fordunklede af Stjernen fra Sorø. Over for det ærede Medlem for Aalborg (N. Christensen) skal jeg udtale, at naar der skal filosoferes, kan det ærede Medlem have Ret i, at man ikke kan sige, at den, der betaler Skatten, tillige helt og holdent har produceret Værdien, det Beløb, som indbetales som Skat; men sligt hører hjemme i Nationaløkonomien og saadanne Steder; i praktisk Politik er der ikke Tvivl om, at der maa gaas ud fra, at den, der indbetaler Skatten, ogsaa er den, der i Virkeligheden betaler den. Det er hans egne Penge, han maa ud med, hans økonomiske Ve og Vel er afhængig af, hvor meget eller hvor lidt han kommer til at betale, hvorledes Pengene anvendes, og det i langt højere Grad end dem, der ikke betale Skat eller kun en meget ringe Skat. Det er ganske indlysende. Naar Skatten hviler paa Jorden, føles Skattepaalæget paa 1 Td. Land eller Hartkorn af den, der ejer Jorden, men ikke af den, der arbejder paa Jorden. Den sidste ærede Taler mente, at jeg ikke havde udtalt mig med tilbørlig Respekt om den almindelige Valgret, og at jeg kunde faa det at føle ved kommende Lejlighed. Jeg har den Tillid til den almindelige Valgret, at den, naar den tænker sig om, meget godt ved, at den ikke er ufejlbarlig, at der kan behøves Modvægt paa forskellig Maade. Jeg tror, at de